

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Řehákové a soudců Mgr. Martina Kříže a JUDr. Ivanky Havlíkové v právní věci **žalobce: Doc. Ing. J. Ž., CSc.** proti žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí** se sídlem Praha 10, Vršovická 65, za účasti **osob zúčastněných na řízení: 1) M. H., 2) D. z. – K. z. u. d.**, o žalobě na přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 10.2.2010, č.j. : 365/M/10 6944/ENV/10, sp. zn. R/2251,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se domáhal přezkoumání rozhodnutí ministra životního prostředí ze dne 10.2.2010, uvedeného v záhlaví tohoto rozsudku, jímž bylo ve výroku pod bodem I. k rozkladu O. s. D. z. změněno rozhodnutí Ministerstva životního prostředí ze dne 9.7.2009, č.j.: 50518/ENV/09-2919/620/09 ve věci výjimky ze zákazů zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů podle § 56 zákona č.114/ 1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, vydané v souvislosti s výstavbou dálnice D47, a jímž ve výroku pod bodem II. byl zamítnut rozklad žalobce jako opožděný.

V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný nejprve odůvodnil, proč vyhověl rozkladu O. s. D. z. a změnil prvoinstanční rozhodnutí tak, že v souladu s požadavky

občanského sdružení stanovil v bodech 1.- 16. podmínky přijatých opatření ve věci udělené výjimky z ochrany živočichů.

K rozkladu žalobce žalovaný správní orgán vyšel ze zjištění, že ministerstvo dne 29.9.2009 obdrželo podání žalobce ze dne 29.9.2009 nazvané jako “ Stanovisko, námitky a návrhy do řízení o rozkladu proti rozhodnutí RNDr. A. V. – ředitelky odboru zvláště chráněných částí přírody MŽP č.j. 50518/ENV/09-2919/620/09 ze dne 9.7.2009”, v němž žalobce jako vlastník pozemku č. 786/1 v kat. území K. namítal nedostatečnost, nesprávnost a nepřezkoumatelnost prvoinstančního rozhodnutí a jeho rozpor s návrhy Ředitelství silnic a dálnic. Namítal, že stanovené podmínky výjimky nejsou ničím podložené, zpochybňoval termíny úkonů a opatření a nesouhlasil s provedenou autoremedurou ve vztahu k požadavkům O. s. D. z.. Žalovaný podání žalobce ze dne 29.9.2009 vyhodnotil podle § 37 odst. 1 správního řádu podle obsahu jako rozklad proti prvostupňovému rozhodnutí ministerstva ze dne 9.7.2009 a vzhledem k tomu, že žalobce tento rozklad podal po uplynutí lhůty k podání rozkladu, když poslední den lhůty připadl na den 11.8.2009, zamítl tento rozklad jako opožděný. K opožděnosti rozkladu argumentoval tím, že prvostupňové rozhodnutí ministerstva bylo doručováno veřejnou vyhláškou s účinky doručení dle § 25 odst. 2 správního řádu spojenými s publikací rozhodnutí na úřední desce správního orgánu, který písemnost doručuje, tj. u Ministerstva životního prostředí. Prvním dnem vyvěšení napadeného rozhodnutí byl den 10.7.2009, a proto dnem doručení tohoto rozhodnutí byl den 27.7.2009 (poslední den lhůty připadl na sobotu). Rozhodnutí obsahovalo řádné poučení o možnosti podání rozkladu ve lhůtě 15 dnů, poslední den lhůty k podání rozkladu tak připadl na den 11.8.2009. Žalovaný dále konstatoval, že v průběhu řízení byla žalobci dána možnost navrhopat důkazy a vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, jakož i možnost seznámit se s podklady před vydáním rozhodnutí dle § 36 odst. 3 správního řádu, a to oznámením učiněným veřejnou vyhláškou vyvěšenou dne 10.3.2009 na úřední desce ministerstva včetně zveřejnění na internetových stránkách ministerstva.

Proti uvedenému rozhodnutí směřuje podaná žaloba.

Žalobce v podané žalobě namítal dotčení a poškození na svých právech a nezákonnost napadeného rozhodnutí. Uvedl, že je vlastníkem pozemku parc. č. 786/1 v kat. území K. a že rozhodnutím žalovaného a správního orgánu 1. stupně má dojít v zájmu zachování migračních tras pro živočišné druhy (velké savce) v souvislosti se stavbou dálnice D47 k použití pozemku žalobce a k jeho masivnímu zalesnění, tedy ke změně dosavadního účelu užívání k zemědělským účelům z důvodu vytvoření migračního koridoru.

Žalobce nejprve ve vztahu k věcnému obsahu rozhodnutí ve značné části své žaloby uplatil námitky ve věci samé – namítal nepřezkoumatelnost rozhodnutí, absenci projednání věci z hlediska zákona č. 100/2001 Sb., nedostatek specifikace pozemků, jichž se migrační zásah, odpovídající věcnému břemenu, má týkat a vady řízení spočívající v nemožnosti žalobce se vyjádřit k podkladům řízení.

V zbývajících částech žaloby žalobce nesouhlasil s argumentací žalovaného, že zveřejněním oznámení Ministerstva životního prostředí veřejnou vyhláškou ze dne 10.3.2009 na úřední desce ministerstva byla účastníkům řízení dána možnost vyjádřit se k podkladům řízení a že žalobce před vydáním rozhodnutí této možnosti nevyužil. Žalobce, kromě tvrzení, že žádné podklady k rozhodnutí neexistovaly a nebylo se tedy k čemu vyjadřovat, současně uvedl, že tak učinil v podání ze dne 29.9.2009, a to časově neprodleně poté, kdy se z vydaného prvoinstančního rozhodnutí mohl dozvědět o podmínkách a rozsahu vlastního rozhodnutí, s čímž nesouhlasil.

Žalobce z uvedených důvodů navrhl, aby soud napadené rozhodnutí ministra, jakož i rozhodnutí Ministerstva životního prostředí jako správního orgánu 1. stupně zrušil.

Žalovaný ve svém vyjádření k podané žalobě kromě věcné argumentace k předmětu řízení a napadeného rozhodnutí zopakoval své stanovisko z rozhodnutí, že rozklad žalobce byl opožděný, neboť byl podán po zákonné lhůtě, jejíž poslední den připadl na den 11.8.2009 a stejně jako v rozhodnutí zopakoval, že žalobci umožnil v řízení uplatnění jeho procesních práv.

Žalobce v replice na vyjádření žalovaného uvedl, že byl jako řádný účastník v řízení hrubě opomenut, že veřejná vyhláška nebyla vyvěšena ve všech obcích a byla právě opomenuta Obec K., kde se nachází žalobcův pozemek, proto neměl žádnou možnost se s řízením a s podklady řízení řádně seznámit.

Osoba zúčastněná na řízení O. s. D. z. ve svém vyjádření k podané žalobě uvedlo, že není zřejmé, jaká procesní práva žalobce byla v řízení porušena. Poukázala na to, že ze žaloby není seznatelné, kdy se žalobce stal vlastníkem dotčeného pozemku a tedy ani doba, kdy se stal účastníkem řízení o vydání změny povolené výjimky dle § 56 zákona č. 114/1992 Sb., když žalobce uvedl, že svůj rozklad podal “časově neprodleně” poté, kdy se dozvěděl o vydaném prvostupňovém rozhodnutí. Podle osoby zúčastněné na řízení není zřejmé, od jakého termínu se žalobce stal účastníkem řízení, tj. zda mohl podat rozklad v zákonné lhůtě a nadto je jeho rozklad opožděný. Osoba zúčastněná na řízení považovala podanou žalobu za nepřipustnou, neboť žalobce nevyčerpal v zákonných termínech své procesní možnosti.

Žalovaný ve svém vyjádření k replice žalobce uvedl, že za zásadní považuje, že žalobce není jen prostým vlastníkem pozemku dotčeného realizací migračních opatření, ale byl jednatelem společnosti O., s.r.o. a zpracovatelem jedné z podkladových studií, a tudíž není pravdou, že by nebyl informován o celém rozsahu a podobě navrhovaných opatření. Žalobce se účastnil jednání konaného v H., což žalovaný dokládá prezenční listinou a spolupracoval i s Ředitelstvím silnic a dálnic v r. 2010 a 2011. Žalovaný považuje postup žalobce za obstrukčního charakteru s tím, že zřejmě i pořízení pozemku parc.č. 785/6/1 v kat. území K. mohlo být ze strany žalobce spekulativním jednáním.

Pro nedostatek konkrétních žalobních tvrzení ohledně účastenství žalobce a včasnosti jím podaného rozkladu soud dotazem u žalovaného ověřoval, zda v průběhu rozhodování o výjimce byl pozemek žalobce zahrnut do výčtu pozemků, jichž se předmět řízení – udělení výjimky týkal. Žalovaný k tomu v podání ze dne 6.9.2013 předložil doklady, z nich je zřejmé, že oznámení o změně rozhodnutí bylo zveřejněno i s přehledem pozemků, mezi nimiž je pozemek parc. č. 786/1 uveden a dokládal, že toto oznámení a také prvostupňové rozhodnutí ze dne 9.7.2009 bylo doručováno veřejnou vyhláškou a vyvěšeno i v obci K. Žalobce ve svém podání ze dne 20.8.2013 odkazoval na podklady řízení, podle nichž mělo dojít ke změně kultury jeho pozemku parc. č. 786/1 zalesněním v rozsahu 1/3 pozemku. Dále uvedl, že nemá k dispozici listiny o doručování rozhodnutí veřejnou vyhláškou v obci K. a jen z obsahu rozhodnutí usuzuje, že k takovému doručení nedošlo. Žalobce v obci K. bydliště nemá a o rozhodnutí se dozvěděl jinak.

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, dle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Soud v dané věci nepřezkoumával z podnětu podané žaloby zákonnost napadeného rozhodnutí z hlediska věcné a správnosti jeho skutkových a právních závěrů, a to proto, že přezkoumával napadené rozhodnutí toliko z podnětu žaloby podané žalobcem (nikoliv O. s. D. z., které žalobu nepodalo). Žaloba tak mohla relevantně směřovat toliko do podstaty výroku II. rozhodnutí, již bylo shledání opožděnosti rozkladu žalobce, neboť napadeným rozhodnutím nebylo z důvodu opožděnosti rozkladu žalobce a jeho zamítnutí vůbec rozhodováno o věcných námitkách žalobce. Jestliže tedy žalovaný rozklad žalobce zamítl a z tohoto důvodu se s podle ust. 92 odst. 1 s.ř.s. ve spojení s § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu jeho námitkami proti obsahu rozhodnutí vůbec nezabýval, soud nemohl přezkoumávat, zda žalobcovy rozkladové námitky byly oprávněné a zda se napadené rozhodnutí s věcnými námitkami žalobce vypořádalo v souladu nebo v rozporu se zákonem.

Z uvedených důvodů soud tedy mohl provést přezkum napadeného rozhodnutí pouze v rozsahu námitek žaloby, které by směřovaly proti správnosti závěru napadeného rozhodnutí o nepřípustnosti rozkladu z důvodu jeho podání po zákonem stanovené lhůtě.

V uvedeném směru soud v podané žalobě ani v replice žalobce k vyjádření žalovaného nenalezl žádné konkrétní výhrady, které by vyvracely závěr žalovaného o opožděnosti podaného rozkladu. Žalobce v podané žalobě oproti údajům v napadeném rozhodnutí týkajícím se doručování prvostupňového rozhodnutí veřejnou vyhláškou, běhu lhůty pro doručení rozhodnutí a běhu lhůty pro podání rozkladu nenamítá žádné skutečnosti, z nichž by bylo možné dovodit, z jakých důvodů žalobce považuje posouzení opožděnosti rozkladu žalovaným za nezákonné. Žalobce v podané žalobě toliko uvedl, že časově neprodleně, jakmile se dozvěděl o vydání prvostupňového rozhodnutí, učinil podání ze dne 29.9.2009. V tomto podání se však žalobce jako účastník řízení věcně vyjadřuje k rozkladu podanému O. s. D. z., ztotožňuje se s ním a navrhuje řešení tohoto rozkladu určitým způsobem v rozkladové komisi. I přes tento obsah podání žalovaný z opatrnosti posoudil podání žalobce rovněž jako rozklad proti prvostupňovému rozhodnutí. Žalobce však k otázce včasnosti tohoto svého podání – rozkladu neuplatňuje žádné námitky, svá tvrzení zaměřuje k oznámení ministerstva veřejnou vyhláškou ze dne 10.3.2009, která se vztahuje k zahájení řízení, nikoliv k vyhlášení a doručení předmětného rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Ani z repliky k vyjádření žalovaného nelze seznat žádnou argumentaci žalobce k obhajobě včasnosti jím podaného rozkladu. Žalobce sice uvádí, že „předmětná“ veřejná vyhláška nebyla vyvěšena v souladu se zákonem, avšak z obsahu repliky vyplývá, že zcela zřejmě má na mysli veřejnou vyhlášku o oznámení zahájení řízení, neboť zde namítá, že neměl možnost se seznámit s řízením a jeho podklady, když nedošlo k „dostatečnému procesnímu zveřejnění a projednání dané věci“.

Soud dokonce z podkladů řízení ani nedovodil časový okamžik, od něhož lze usuzovat na účastenství žalobce v řízení, které se odvíjí od jím tvrzeného vlastnického práva k pozemku parc. č. 786/1 v kat. území K.. Ze spisu vyplývá, že žalobce nebyl účastníkem řízení ve věci původně vydaného rozhodnutí o výjimce ze dne 29.6.2004 ve znění rozkladového rozhodnutí ze dne 11.11.2004, které předcházelo napadenému rozhodnutí o změně ze dne 9.7.2009. Teprve z oznámení o zahájení řízení o změně rozhodnutí ze dne 9.3.2009, tj. z veřejné vyhlášky, o které žalobce tvrdí, že nebyla vyvěšena v obci K., soud zjistil, že došlo k rozšíření okruhu obcí, jež se mají opatření týkat, a tato vyhláška byla obcím včetně obce K. doručena. Obsahuje přílohu – Přehled pozemků, u nichž se předpokládá míra dotčenosti navrženými opatřeními. Tato příloha skutečně ve výčtu pozemků obsahuje i pozemek parc. č. 786/1. Žalobce však neuvádí a ze žádného podkladu nelze seznat, zda v tu dobu, kdy se zvažovalo možné rozšíření účastníků řízení, byl vlastníkem předmětného pozemku, resp. od jakého data. Na toto ostatně poukazuje i osoba zúčastněná na řízení ve svém vyjádření k žalobě. Žalobce tuto skutečnost neuvedl v žádném svém podání, přičemž v

podání soudu ze dne 20.8.2013 sdělil, že v obci K. nebydlí a o vydání rozhodnutí se dozvěděl „jinak“ a nikoliv prostřednictvím veřejné vyhlášky v obci K.. Žalobce tedy na podporu svých žalobních tvrzení neuvedl žádné konkrétní výhrady proti způsobu doručování rozhodnutí ani to, z jakého důvodu nepodal rozklad v zákonné lhůtě 15 dnů od doručení rozhodnutí veřejnou vyhláškou. Soud u žalovaného dotazem ověřil, že pozemek žalobce je zahrnut v oznámení o zahájení řízení o změně rozhodnutí, neboť je uveden v žalovaným předloženém “ Přehledu pozemků, u nichž se předpokládá určitá míra dotčenosti navrženými opatřeními”, a to v závěru odstavce u k.ú. K., nicméně, ze žádných podkladů už není zřejmé, kdy žalobce nabyl vlastnické právo k tomuto pozemku v obci K.. Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 6.9.2013 tvrdí a dokládá, že prvostupňové rozhodnutí bylo doručeno veřejnou vyhláškou a vyvěšeno i v obci K.. Žalobce k této věci ani v podání ze dne 20.8.2013 soudu neuvedl nic průkazného o doručování rozhodnutí jen to, že se z obsahu rozhodnutí domnívá, že nebylo v obci K. vyvěšeno. To je jeho první, i tak však jen obecnou námitkou o doručování rozhodnutí, nadto uplatněnou již po zákonné lhůtě k podání žaloby. Za této situace není na soudu, aby dohledával jednak podklady k době účastenství žalobce v řízení a jednak důvody, proč žalobce případně považuje své podání za včasné, když to sám výslovně neuvedl, žalobu staví na věcných důvodech a také, když z jeho podání, které bylo žalovaným posouzeno jako rozklad, ani nevyplynou žádné výhrady proti způsobu doručování rozhodnutí, proti běhu a počítání lhůty žalovaným a ve svém podání se spíše souhlasně vyjadřuje k věcné argumentaci k rozkladu občanského sdružení.

Z uvedených důvodů soud neměl ze žalobních tvrzení náležité podmínky pro to, aby přezkoumal zákonnost závěru žalovaného o opožděnosti podaného rozkladu žalobce, a proto podanou žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Soud v dané věci rozhodoval bez nařízení jednání, když pro tento postup byly dány podmínky ust. § 51 s.ř.s., neboť účastníci řízení k výzvě soudu souhlasili s projednáním věci bez nařízení ústního jednání před soudem.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému žádné náklady v řízení nevznikly.

Výrok o nákladech řízení osob zúčastněných na řízení se opírá o ust. § 60 odst. 5 s.ř.s., když těmto osobám soud v řízení neuložil žádnou povinnost, tudíž jim ani nevznikly náklady v souvislosti s plněním povinnosti, která by byla soudem uložena.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 28. listopadu 2013

JUDr. Naděžda Řeháková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Matznerová, DiS.